

Председник Независног синдиката просветних радника Србије (НСПРС) Душан Кокот изјавио је данас ФоНету да је, према проценама и доступним подацима, од почетка школске године у Србији разрешено или се под притисцима повукло више од 200 директора основних и средњих школа.

"Људи просто не могу да издрже притисак, не желе да поступају по директивама које добијају, а противно разуму и сопственим колегама и онда се повлаче. Сигурно је тај укупан број барем 200. Ми причамо о јавној школи, а нико од нас не може да добије информацију од институције колико је то тачно директора. Немогуће је да то буде тајна. То не сме да буде тајна информација у образовању које је још увек јавно", указао је Кокот.

Поводом обележавања Међународног дана рада, 1. маја, Кокот је оценио да се положај просветних радника свакодневно погоршава.

Према његовим речима, тренутна ситуација последица је односа власти према образовању, али и изостанка шире друштвене подршке просветним радницима.

"Ми данас плаћамо цену не сопствене храбрости, већ изостанка подршке других сектора. Просветни радници су пробили Солунски фронт, али питање је где су тада били други", навео је Кокот, подсетивши да је обустава рада у школама трајала три месеца, што је, како каже, догађај без преседана.

"То се није десило никада и нигде, али смо остали сами", нагласио је Кокот.

Сигуран сам да би, уколико би се појавио шири друштвени покрет, просветни радници поново били у првим редовима. Али да идемо сами и да после бројимо жртве – то је бесмислено и штетно и за просвету и за друштво

Он истиче да међу запосленима у просвети постоји спремност за борбу, али не и воља да поново остану усамљени у тој борби.

"Сигуран сам да би, уколико би се појавио шири друштвени покрет, просветни радници поново били у првим редовима. Али да идемо сами и да после бројимо жртве – то је бесмислено и штетно и за просвету и за друштво", поручио је Кокот.

Синдикат, како каже, тренутно води десетине дисциплинских и велики број судских поступака – од случајева разрешених директора, којима пружа правну помоћ, до наставника који су остали без посла.

Посебно забрињава, додаје, игнорисање препорука надлежних институција.

"Имамо ситуације да се обраћамо поверенику за равноправност, који даје мишљење да неко мора да се врати на посао, а школе то игноришу. Слика је заиста поражавајућа", рекао је Кокот.

Кокот указује и на нови тренд – разрешавање школских одбора и формирање привремених органа управљања.

"Где год је постојала добра сарадња између родитеља и запослених, држава је учинила све да такву заједницу разбије. Данас имамо најмање 60 до 70 школа са привременим органима управљања, а вероватно их је и више", навео је он.

Посебно забрињавају, додаје, најаве да ће у будућности родитељи и запослени имати само саветодавну улогу у управљању школама.

"Поставља се питање какав систем образовања добијамо ако директора практично поставља министар, а контрола се своди на локални ниво. Да ли је то аполитична школа?", упитао је Кокот.

Говорећи о ширем контексту, он указује на дугогодишње проблеме у систему – недостатак кадра, несигурне уговоре и одлазак запослених из просвете.

"Људи раде по 10 или 15 година на одређено време. Не могу да планирају живот, да узму кредит, да оснују породицу. Посебно је тешко женама, које чине више од 80 одсто запослених у просвети", рекао је Кокот.

(Н1)